

Cu privire la motivul de netemeinicie invocat de parchet solicită respingerea apelului, având în vedere circumstanțele reale ale săvârșirii faptei, întrucât în mod corect instanța de fond a analizat faptele comise de inculpat, comportamentul social anterior săvârșirii faptei. ##### adevărat că fapta comisă este deosebit de gravă totuși a se avea în vedere contribuția minoră a stării psihice a inculpatului și contribuția victimelor, mai mult concubina inculpatului trebuia să aplaneze conflictele produse în familie.

Solicită a se analiza circumstanțele personale ale inculpatului, situația de fapt, atitudinea sa anterior comiterii faptei-09.04.2010, care avea loc de muncă, era o persoană serioasă, vârsta acestuia-32 de ani. Cu privire la motivul invocat de parchet referitor la cruzimea inculpatului, nu se poate reține acest aspect, iar în prezent a realizat consecințele faptei sale, la momentul comiterii faptei a intrat în panică și nu mai știa cum să reacționeze. Referitor la starea de arest preventiv, având în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de lege și faptul că inculpatul și-a retras apelul, lasă soluția la aprecierea instanței.

În consecință, solicită respingerea apelului declarat de parchet, cu onorar avocat oficiu din fondurile M.J.,

Apelantul- inculpat, în cuvântul său, solicită să se ia act că și-a retras apelul, întrucât este conștient că pedeapsa aplicată este temeinică și justificată în raport de gravitatea faptei și solicită clemență instanței pentru că dorește să-și crească cei 3 copii minori. În ceea ce privește starea de arest preventiv, lasă soluția la aprecierea instanței.

S-au declarat dezbaterile închise trecându-se la deliberare.

C U R T E A -DELIBERÂND-

Asupra cauzei penale de față constată următoarele:

Prin sentința penală nr.####/D/28.11.2011 a Tribunalului Bacău s-a dispus:

În baza art.174 alin.1, 175 alin.1 lit.c, 176 alin.1 lit.c din codul penal, prin schimbarea încadrării juridice din art.174 – 176 alin.1 lit.c din codul penal;

Condamnarea inculpatului ##### poreclit BABUINUL, CNP #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de # ##### în #####, cetățean român, analfabet, stagiul militar nesatisfăcut, agricultor, necăsătorit, 3 copii minori din concubinaj, reabilitat, domiciliat în #####, comuna ##### județul Bacău, aflat în penitenciarul Bacău, la pedeapsa de 20 (douăzeci) de ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de omor deosebit de grav (fapta din 10 aprilie 2010, victima fiind tatăl său).

În baza art.20 cod penal raportat la art.174 alin.1, 176 alin.1 lit.c din codul penal, prin schimbarea încadrării juridice din art.20 cod penal raportat la art.174 – 176 alin.1 lit.c din codul penal.

Condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 10 (zece) ani închisoare, pentru tentativă la infracțiuni de omor deosebit de grav (fapta din 10 aprilie 2010, parte vătămată concubina sa).

În baza art.319 cod penal, prin extinderea procesului penal s-a dispus:

Condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, pentru profanarea cadavrului tatălui său (fapta din 10 aprilie 2010).

În baza art.321 alin.1 cod penal, prin extinderea procesului penal;

Condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice (fapta din 10 aprilie 2010).

În baza art.33 lit.a și art.34 lit.b din codul penal;

Contopirea a celor 4 pedepse în pedeapsa cea mai grea.

Pedeapsă de executat : 20 (două zeci) de ani de închisoare.

S-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a,b din codul penal, pe o durată de 10 (zece) ani.

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzut de art.64 lit.a,b din codul penal, pe durata și în condițiile art.71 alin.2 cod penal.

În baza art.88 cod penal;

S-a scăzut din pedeapsa principală perioada executată, prin reținere și arest preventiv, începând de la 10 aprilie 2010, la zi.

În baza art.350 alin.1 cod procedură penală s-a menținut starea de arest preventiv a inculpatului.

În baza art.14,346 cod pr.penală și art.1387 cod civil s-a luat act că partea vătămată CERNEȚCAIA LIUBOVICI nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art.14,346 cod pr.penală și art.1392 cod civil s-a luat act că partea vătămată ##### nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art.14,346 cod pr.penală și art.1381 cod civil, a fost obligat inculpatul să plătească Serviciului de Ambulanță a Județului Bacău suma de 630,30 lei, actualizată la data executării, cu titlu de despăgubiri civile reprezentând cheltuieli de transport.

În baza art.14, 346 cod pr.penală coroborat cu art.313 din L.95/2006;

A fost obligat inculpatul să plătească Spitalului ##### de Urgență Bacău suma de 1070 lei, actualizată la data executării reprezentând cheltuieli de spitalizare.

În baza art.7 din L.76/2008 s-a dispus prelevarea probelor biologice de la condamnat.

S-a dispus plata din fondul special al M.J.L.C. a onorariilor cuvenite avocaților desemnați din oficiu :

400 lei, av.Chiciu #####, la urmărirea penală;

200 lei, av.Baciu ##### la fond.

S-a dispus plata din fondul special al M.J.L.C. a sumei de 683,7 lei (473,7 + 66 + 80 + 64) reprezentând taxa pentru efectuarea necropsiei, taxa pentru stabilirea alcoolemiei, a grupei sanguine, taxa pentru efectuarea expertizei medico-legale ##### aprilie 2010.

S-a dispus plata din fondul special al M.J.L.C. a sumei de 135 lei, reprezentând taxa pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală psihiatrică nr.A.##### mai 2010 efectuat la Institutul Național de Medicină Legală „Prof.Mina #####” București.

S-a dispus păstrarea mijloacelor materiale de probă aflate în Camera de Corpuri Delicte a Tribunalului Bacău, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În baza art.191 alin.1 cod procedură penală a fost obligat inculpatul la plata sumei de 8000 lei reprezentând cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău nr.183/P/16 iunie 2010, inculpatul ##### zis „Babuinel”, fiul lui ##### și #####, născut la ## ##### în #####, domiciliat în #####, fără studii, stagiul militar nesatisfăcut, fără ocupație, necăsătorit, are 3 copii dintr-o relație de concubinaj, cu antecedente penale, a fost trimis în judecată, în stare de arest preventiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de omor deosebit de grav prev. de art.174-176 alin.1 lit.c din codul penal și a unei tentative la infracțiunea de omor deosebit de grav, prev. de art.20 cod penal raportat la art.174 – 176 alin.1 lit.c din codul penal, constatând în aceea că în ziua de 10 aprilie 2010, în jurul orei 13,00 – 13,30, în timp ce se afla la domiciliul tatălui său ##### din #####, l-a ucis pe acesta, lovindu-l de mai multe ori cu o sapă în zona capului și a încercat să-și ucidă concubina CERNEȚCAIA #####, pe care a lovit-o de mai multe ori cu un cuțit în zona gâtului.

Din întregul material probator administrat în cauză, a rezultat următoarea situație de fapt:

Inculpatul ##### provine dintr-o familie modestă din #####, comuna ##### județul Bacău. Mai are 3 (trei) surori, una dintre ele fiind bolnavă psihic (schizofrenie). Susnumitul a suferit, prin 2005 o intervenție chirurgicală la cap, ca urmare a unui traumatism cranio-cerebral. Nu a fost dat la școală de către părinți, astfel că a rămas analfabet. ##### surorile lui n-au învățat multă carte. Când era adolescent inculpatului i-a murit mama, astfel că a rămas în grija unei mătuși, timp în care tatăl său a conviețuit în mod succesiv cu mai multe femei, având reputația unui afemeiat în comunitatea în care trăia.

Inculpatul își câștiga existența din practicarea agriculturii, muncind pe la consăteni, care-l angajau cu ziua cât și pe fermele agricole din țară. Era un tânăr harnic, cinstit, astfel că toți cei pentru care a muncit n-au avut ce să-i reproșeze, lăsând peste tot pe unde a trecut o impresie bună.

În timp ce se afla în #####, la o firmă agricolă, inculpatul a cunoscut-o pe CERNEȚCAIA ##### (fila 33 dosar urmărire penală), tânără din ##### Moldova, muncitoare zilieră ca și el.

Cei doi devenind concubini, inculpatul ##### a adus-o pe CERNEȚCAIA ##### la domiciliul său, din #####, comuna ##### județul Bacău.

Din relația lor de concubinaj au rezultat 3 copii :

– #####, născut la ## #####;

– #####, născut la ## #####;

– #####, născut la ## #####.

Inculpatul nu s-a căsătorit cu CERNEȚCAIA #####, din cauza sărăciei, însă o considera nevasta sa, tratând-o ca atare.

din #####, comuna ##### județul Bacău a rămas inculpatului, care locuia împreună cu

CERNEȚCAIA ##### și cei trei copii rezultați din relația de concubinaj, tatăl ##### ##### mutându-se într-un alt sat din ##### ## ##### ## ##### ##### ##### #####.

Greutățile familiei l-au obligat pe inculpat să plece la muncă în străinătate unde a lucrat #### în agricultură. De acolo trimitea în mod periodic bani concubinei sale, astfel ca ei și mai ales copiilor să nu le lipsească nimic. Inculpatul a lăsat în comunitate impresia unui bărbat devotat familiei sale.

Socotindu-și concubina soție, inculpatul se aștepta ca aceasta să respecte obligațiile de fidelitate față de el, așa cum proceda și el. Sub acest aspect inculpatul era cunoscut în comunitate ca un bărbat serios, cu principii sănătoase privind viața de familie.

Inculpatul a fost plecat de multe ori în străinătate, la muncă, revenind de fiecare dată acasă, după câteva luni.

Începând cam din 2007, la revenirea în țară inculpatul auzea tot felul de bârfe pe seama concubinei sale, în sensul că aceasta ar fi întreținut raporturi sexuale cu mai mulți băieți, bărbați din sat, chiar și în prezența copiilor săi. Nu a dat crezare celor aflate dar în sufletul inculpatului s-a adunat amărăciune.

De la vecini și rude, inculpatul aflase că în lipsa sa CERNEȚCAIA ##### primise și vizita „socrului”, adică a tatălui inculpatului, care stătea acolo și câteva zile. Cum ##### (tatăl) avea o reputație proastă în legătură cu relațiile sale cu femeile, consătenii făceau comentarii cât se poate de severe pe seama acelor vizite. Inculpatul nu a crezut nici de această dată, dar acumula în sufletul său sentimente de mânie, de furie, mai ales că știa de ce era în stare tatăl său; în timp ce se afla în străinătate inculpatul a fost înștiințat telefonic despre comportamentul nepotrivit al concubinei sale. Inculpatul a constatat că mama copiilor săi luase viciul consumului în exces de băuturi alcoolice.

oară inculpatul a lipsit de acasă, din toamna anului 2009, până în primăvara anului 2010, revenind în preajma sărbătorilor pascale din 2010. De data aceasta, cei doi concubini s-au certat grav, din cauza vorbelor urâte auzite pe seama moralității îndoielnice a mamei copiilor săi, care fiind mărișori, puteau înțelege ce se întâmplă. Cu acel prilej, inculpatul a și lovit-o pe concubina sa, obligând-o să fugă de acasă.

În lipsa concubinei, inculpatul s-a trezit că i-a luat foc acoperișul casei, deși el nu avea foc în sobă. Nu a fost exclus ca focul să fi fost pus de o mână criminală. Autorul distrugerii imobilului prin incendiere nu a fost identificat.

Inculpatul nemaiputând să locuiască în imobilul afectat de incendiu din #####, s-a înțeles cu tatăl său ca să se mute în locuința acestuia situată în #####, concubina tatălui fiind astfel obligată să plece din casă.

Inculpatul s-a împăcat cu mama copiilor săi, pentru a putea pleca la muncă împreună cu tatăl său, ca zilieri.

în care s-au mutat avea 2 camere.

În curte, lângă casă se afla o bucătărie de vară, ca anexă a gospodăriei. După cum se poate observa din planșa foto, de la fila 16 dosar urmărite penală, bucătăria de vară nu era situată pe același aliniament cu imobilul propriu-zis, ci puțin mai în spate, astfel că de la fereastra acesteia nu se putea vedea ce se întâmplă pe prisma casei.

Vineri 09 aprilie 2010 a fost prima zi când bunicul ##### (născut în 1958), fiul ##### (născut în 1978), concubina acestuia, CERNEȚCAIA #####, și cei 3 (trei) nepoți, au locuit împreună, sărbătorind evenimentul cu alcool cumpărat pe datorie de la magazinul sătesc.

Sâmbătă pe 10 aprilie 2010, ##### (tatăl) și ##### (fiul) au plecat la muncă, lucrând la un vecin pentru a-și achita în acest fel o datorie. Acolo celor doi lucrători li s-a dat rachiul să bea.

a rămas CERNEȚCAIA ##### pentru a se ocupa de copii și a pregăti mâncare pentru prânz.

La masa de prânz, adulții familiei ##### au consumat 2 litri de bere și 2 litri de vin.

După masă, copii s-au culcat în bucătăria de vară și au adormit. Ușa de la această anexă avea o defecțiune în sensul că se bloca încuietorea astfel că minorii, chiar dacă ar fi vrut n-ar fi putut să iasă afară.

Inculpatul și-a mai făcut de lucru prin curte, în timp ce tatăl și concubina sa au intrat în casă.

Întrucât inculpatul dorea să discute ceva cu CERNEȚCAIA ##### a intrat în casă pentru a o căuta, când a surprins-o într-o încăpere, într-o poziție compromițătoare, în același pat cu tatăl său, victima #####.

Întrebându-i ce fac, concubina inculpatului s-a ridicat din pat cu intenția de a ieși din încăpere însă a fost urmată de către inculpat, care intenționa să-i aplice o corecție întrucât s-a convins că erau îndreptățite criticile sătenilor pe seama moralității dubioase a mamei copiilor săi.

A luat un cuțit cu care intenționa să-i înjunghie concubina.

Victima CERNEȚCAIA ##### constatând că tatăl copiilor săi era orbit de gelozie și că are de gând să o ucidă s-a ferit cât a putut din calea lui însă tot a fost ajunsă din urmă și înțepată cu cuțitul de mai multe ori în

În drept, instanța reține că inculpatul se face vinovat de un omor și o tentativă la infracțiunea de omor.

Inculpatul a mai fost condamnat anterior pentru o tentativă la infracțiunea de omor fiind reabilitat, astfel că nu poate fi reținută starea de recidivă.

Din pedeapsa de 5 ani închisoare aplicată pentru fapta anterioară a fost liberat condiționat la 19 iulie 2000, cu un rest de pedeapsă rămas neexecutat de 638 zile.

Condamnarea anterioară pentru tentativă la infracțiunea de omor face ca omorul supus judecății să devină deosebit de grav, prevăzut de art.176 lit.c din codul penal. Pentru că prin rechizitoriu s-a pierdut din vedere împrejurarea că victima era tatăl inculpatului, se va proceda la schimbarea încadrării juridice reținându-se și omorul calificat al unei rude.

Chiar dacă leziunile produse concubinei sale n-au fost de natură a-i pune viața în primejdie, se va reține tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav întrucât intenția inculpatului a fost aceea de a o ucide.

Decapitarea victimei ##### s-a produs după încetarea din viață.

Potrivit art.78 cod civil, respectul datorat persoanei decedate privește două mari aspecte : corpul și memoria.

Corpul neînsuflă, deși nu mai este o persoană, este impregnat de personalitatea celui care a fost.

Respectul cuvenit corpului unei persoane presupune un comportament decent față de cadavru.

Inculpatul decapitându-se tatăl după ce a constatat decesul acestuia a încălcat obligația de a respecta corpul uman, aducând în mod implicit atingere și memoriei acestuia. ##### persoanei decedate este amintirea pe care cei rămași în viață o păstrează. Protejarea memoriei persoanei decedate se face prin trimitere la normele juridice consacrate dreptului la imagine.

în vedere cele de mai sus la cererea procurorului, s-a procedat la extinderea procesului penal și pentru comiterea infracțiunii de profanare de morminte.

Vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită și în ceea ce privește această infracțiune.

Tot prin extinderea procesului penal s-a constatat pe deplin dovedită vinovăția inculpatului și în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, întrucât ieșit cu capul tatălui său sub braț pe drumul sătesc a tulburat grav ordinea și liniștea publică.

Nu pot fi reținute susținerile inculpatului potrivit cărora i s-ar fi rupt filmul și nu mai știe ce a făcut. Inculpatul recunoaște că a comis o faptă incredibilă, strigătoare la cer.

în vedere împrejurările comiterii faptelor, inculpatului nu i s-a aplicat pedeapsa cu închisoarea pe viață pentru că și victimele au avut partea lor de vină. Comportamentul lor a fost scandalos. Copii inculpatului nu puteau vedea din locul în care se aflau, cum a fost decapitat bunicul lor.

Pe de altă parte în favoarea inculpatului nu s-a reținut scuza provocării.

inculpatul a avut o bună comportare în timpul procesului, manifestând un bun simț desăvârșit, nu-i pot fi acordate circumstanțe atenuante.

Faptele fiind concurente, pedepsele ce au fost aplicate au fost contopite.

Cu prilejul contopirii nu i s-a aplicat nici un spor pentru aceleași argumente care au fost avute în vedere atunci când nu i s-a aplicat pedeapsa de detențiune pe viață.

Pe lângă pedeapsa principală inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa complementară și pedeapsa accesorie, și i s-a interzis nu numai dreptul de a fi ales ci și dreptul de a alege pentru că cine a fost în stare să comită astfel de fapte nu este capabil să facă alegeri corecte pentru binele societății.

Din pedeapsa ce-i a fost aplicată a fost scăzută reținerea și prevenția, menținându-i-se starea de arest preventiv.

S-a luat act că partea vătămată CERNETCAIA ##### nu s-a constitui parte civilă în cauză și că nici fiica victimei nu a avut pretenții civile împotriva inculpatului.

Inculpatul a fost obligat doar la plata cheltuielilor de transport ale părții vătămate din #####, județul Bacău până la Spitalul ##### de Urgență Bacău, cât și la plata cheltuielilor de spitalizare.

Inculpatul a suportat și taxa pentru efectuarea expertizei psihiatrice.

Corpurile delictelor predate Tribunalului Bacău și care se află la Camera de Corpuri Delictelor a Tribunalului Bacău vor fi păstrate până la soluționarea definitivă a cauzei.

Instanța a constatat că în cauză nu este nimic de confiscat.

Cuțitul chiar dacă ar fi aparținut inculpatului, din moment ce a fost recuperat din latrină, nu mai poate fi confiscat deoarece confiscarea presupune valorificarea, ori un bun recuperat dintr-un asemenea loc nu mai poate fi valorificat pentru a fi ulterior folosit în bucătărie.

După rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare s-au prelevat de la condamnat probe biologice,

potrivit L.76/2008.

Din fondul special al M.J.L.C. au fost suportate onorariile avocaților desemnați din oficiu, taxa pentru efectuarea expertizelor.

În final, inculpatul a fost obligat să plătească statului cheltuieli judiciare.

Împotriva sentinței penale mai sus menționată a declarat apel, în termen legal, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând greșita aplicare a dispozițiilor legale privind pedeapsa complementară și aplicarea în cauză a unei pedepse excesiv de blânde, motivele de apel fiind detaliate în preambulul prezentei decizii penale.

Împotriva sentinței penale mai sus menționate a declarat apel, în termen legal și inculpatul #####, pentru netemeinicie, însă la termenul de judecată din data de 07.02.2012, a declarat că înțelege să-și retragă apelul, solicitând să se ia act de manifestarea sa de voință.

Analizând sentința penală atacată, atât sub aspectul motivelor de apel invocate, dar și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept existente, Curtea constată că apelul declarat este întemeiat cu privire la aplicarea greșită a dispozițiilor legale privind pedeapsa complementară, la conținutul pedepsei accesorii a interzicerii unor drepturi, la temeiul legal al contopirii pedepselor principale și complementare aplicate în cauză și la pedeapsa rezultantă de executat.

Infracțiune ce face parte din grupul infracțiunilor contra vieții, reglementate în secțiunea I, cap. I, t. II, art. 176, C.pen., partea specială, omorul devine deosebit de grav dacă este săvârșit de către o persoană care a mai săvârșit un omor.

Violența în familie reprezintă o problemă socială extrem de gravă, iar specialiștii o consideră o formă de tortură datorită caracteristicilor sale. Impactul social al violenței în familie este extins, deoarece aceasta afectează nu numai victimele, dar și persoanele care sunt martore sau au cunoștință de situații de violență în familie. Violența în familie este una dintre formele de violență cel mai frecvent întâlnite, dar și una din cele mai îngrijorătoare, pentru că este prea puțin vizibilă. În cele mai multe dintre cazuri, actele de violență au loc în spatele ușilor închise și sunt ascunse de către victimă, din cauza sentimentului de teamă față de agresor și de jenă față de societate.

Conceptul de „violență în familie” este amplu și cuprinde violența domestică (înțeleasă ca violență ce apare între parteneri, fie ei soți sau concubini), dar și violența asupra copiilor, bătrânilor sau altor rude și aceasta reprezintă o serie repetată de comportamente coercitive și de atac fizic, sexual și psihic pe care o persoană le manifestă față de partener, în scopul controlării și dominării acestuia, utilizând forța și/sau profitând de incapacitatea de apărare a victimei, ce apare în cadrul unei relații de cuplu.

Starea de fapt, astfel cum în mod minuțios a fost reținută de către prima instanță, este corectă fiind rezultatul coroborării tuturor probelor administrate în cauză. Astfel, s-a dovedit, fără dubii, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de omor deosebit de grav și tentativă la comiterea infracțiunii de omor deosebit de grav, prevăzute de art.174-176 alin.1 lit.c C.penal și respectiv art.20 C.penal, raportat la art.174-176 alin.1 lit.c C.penal, cu aplicarea art.33 lit.a C.penal, constând în aceea că în ziua de 10.04.2010, în jurul orelor 13,00-13,30, în timp ce se afla la domiciliul tatălui său #####, din #####, #####, #####, l-a ucis pe acesta, lovindu-l de mai multe ori în zona capului cu o sapă și a încercat să o ucidă pe persoana vătămată Cernetcaia #####(concubina sa), lovind-o de mai multe ori cu cuțitul în zona gâtului.

Cu privire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de control consideră că prima instanță a făcut o aplicare riguroasă disp.art.72 C.pen., respectiv s-a ținut seama la aplicarea pedepsei de faptul că inculpatul, care a mai fost condamnat anterior pentru săvârșirea aceluiași gen de infracțiuni de violență, a manifestat o violență deosebită suprimând viața tatălui său prin decapitare, persoană în vârstă, și a încercat suprimarea vieții persoanei cu care acesta conștuia și care este mama copiilor săi, de urmările ireversibile produse, de gradul de pericol social al faptei săvârșite care este pedepsită cu închisoarea, al cărei maxim este de 25 ani, alternativ cu pedeapsa detențiunii pe viață.

Din perspectiva unei concepții retributive, inculpatilor ar trebui să li se aplice același tratament, cu consecința și în ceea ce-i privește, a afectării dreptului fundamental la viață. O asemenea sancțiune ar putea fi considerată ca cea mai eficientă și din perspectiva prevenirii generale, ca una din funcțiile sancțiunii penale. Principiul „moarte pentru moarte” nu mai este însă actual, pentru că în societățile civilizate pedeapsa cu moartea a fost abolită, nu doar din considerente de ordin juridic, ci și de ordin etic, filozofic și religios, iar sancțiunile penale au dobândit alături de componenta represivă și valențe corective. Aceasta concepție a fost adoptată și în dreptul penal român, caci art. 52 C. pen., care reglementează pedeapsa și scopul ei, prevede : „(1) Pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare al condamnatului. Scopul pedepsei este prevenirea savârșirii

de noi infracțiuni. (2) Prin executarea pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnatului”. Din această perspectivă, în opinia instanței de apel, în cazul de față, cea mai adecvată pedeapsă este cea a închisorii - în cuantumul prevăzut de lege și cel stabilit de instanța de fond - și nu pedeapsa detenției pe viață, principalele argumente fiind vârsta inculpatului și posibilitatea de reeducare a acestuia. Desigur, pentru a fi eficientă, pedeapsa trebuie adaptată gravității faptei și personalității faptuitorului. S-a stabilit că faptele inculpatului sunt de o gravitate extremă, necesitând o reacție pe măsura, însă cât privește persoana inculpatului, este de reținut că acesta în fața instanței de apel a arătat că înțelege să -și retragă apelul și că pedeapsa aplicată de instanța de fond este temeinică și corect individualizată ceea ce evidențiază o îmbunătățire a atitudinii pe care inculpatul a manifestat-o față de faptele comise, de situația victimei și a familiei acestuia.

De asemenea, referitor la persoana inculpatului, trebuie reținut că potrivit rapoartului de expertiză medico-legală psihiatrică, acesta prezintă o tulburare de personalitate de tip antisocial și se impune dezvoltarea resurselor personale, în prezent limitate, printr-o intervenție de specialitate pentru formarea și dezvoltarea capacității de empatie în raport cu situația victimei rămase în viață și a familiei, a copiilor minori aflați în prezent în întreținerea mamei, constientizarea propriilor acțiuni și a gravității infracțiunilor pentru care este judecat dar și exersarea asumării responsabilității pentru propriile fapte.

Formarea, exersarea și consolidarea acestor resurse personale, trebuie să vizeze în egală măsură și formarea unor percepții corecte a rolului pedepsei, pentru a preveni accentuarea sentimentelor și manifestărilor de frustrare generată de menținerea sa în mediul carceral.

Toate aceste aspecte necesită o intervenție de lungă durată și necesitate, centrata pe constientizarea motivelor care au determinat infracțiunea, constientizarea legăturii de cauzalitate dintre comportamentul victimelor și cel înșusit de inculpat, controlul furiei și identificarea unor noi modalități de abordare a situațiilor conflictuale. Gestionate corespunzător, acestea ar putea constitui resurse interne pe care inculpatul ##### s-ar putea baza după eliberare.

Desigur, gravitatea deosebită a infracțiunilor, contribuția inculpatului la comiterea faptelor, existența antecedentelor penale dar și trăsăturile de personalitate, astfel cum au fost relatate de martorii audiati în cauză și evidențiate de rapoartele de expertiză medico-legală psihiatrică și de înscrisurile depuse la dosar, justifică stabilirea pedepselor în cuantum stabilit de prima instanță, neexistând temeiuri de majorare a pedepselor. Hotărârea primei instanțe comportă însă critici sub aspectul modalității de stabilire și aplicare a prevederilor legale care reglementează pedeapsa complementară, conținutul pedepsei accesorii, și temeiul legal al contopirii pedepselor în condițiile stabilirii pedepselor principale și a celor complementare.

În cadrul reglementării date prin art. 65 din Codul penal modulul de aplicare a pedepsei interzicerii unor drepturi, se prevede la alin. 1 ca "pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi poate fi aplicată, dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea de cel puțin 2 ani și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, aceasta pedeapsă este necesară", iar la alin. 2, ca "aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi este obligatorie când legea prevede această pedeapsă", precizându-se în alineatul final ca și în cazul în care aplicarea pedepsei complementare este obligatorie "condiția arată în alin. 1 cu privire la cuantumul pedepsei principale trebuie să fie îndeplinită".

Existența și conținutul drepturilor a caror executare poate fi interzisă pentru o perioadă limitată de timp, ca urmare a aplicării pedepsei complementare prevăzute în art. 64 din Codul penal, sunt garantate prin Constituția României, fiind reglementate, după caz, prin norme de drept comun și legi speciale.

Evident, restrângerea unor drepturi ca urmare a interzicerii exercitării lor o anumită perioadă de timp, strict limitată prin hotărârea de condamnare, nu poate fi dispusă decât cu scopul de ansamblu și finalitatea specifică a fiecărei pedepse, determinată de mecanismul ce realizează individualizarea acesteia.

De aceea, alegerea de către judecător a drepturilor ce trebuie interzise, precum și determinarea perioadei de timp în care să nu fie exercitate, ca modalitate concretă de aplicare a pedepsei complementare prevăzute în art. 64 din Codul penal, constituie, alături de pedeapsa principală dispusă, mijlocul de realizare a individualizării sancțiunii penale.

instanță, printr-o interpretare „restrictivă” a dispozițiilor art. 65 C.Pen., sau printr-o omisiune, nu a stabilit și nu a individualizat pedeapsa complementară prevăzută obligatoriu de legiuitor ca și sancțiune în norma de incriminare, pe lângă fiecare dintre cele două infracțiuni săvârșite împotriva vieții, dar a aplicat pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor alături de pedeapsa principală rezultantă.

Acest aspect de nelegalitate ce va fi înlăturat prin decizia instanței de apel, instanță care va da un alt conținut

pedepsei accesorii aplicate în cauză, prin restrângerea dreptului inculpatului de a fi curator și tutore pe timpul executării pedepsei principale.

Pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor de fi tutore sau curator, care constituie o ingerință în exercitarea dreptului la respectarea vieții private și de familie, se aplică, potrivit art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă instanța constată că, în raport cu tipul de infracțiune săvârșită de inculpat, cu conduita acestuia și cu interesul minorului, limitarea exercitării acestui drept al inculpatului pe durata executării pedepsei privative de libertate este o măsură necesară pentru protejarea minorului și, ca atare, urmărește un scop legitim. Aplicarea pedepsei accesorii a interzicerii acestor drepturi inculpatului care a săvârșit infracțiunea de omor deosebit de grav asupra tatălui său constituie o măsură necesară pentru protejarea minorului, urmărind acest scop legitim.

Intrucât din declarațiile date de inculpat în fața instanței de apel rezultă că afecțiunea părintească față de cei trei minori rezultați din conviețuirea cu victima, mama minorilor, nu a fost afectată și este încă profundă, inculpatul cerând clemență instanței, mai ales pentru suferința creată de împrejurarea că nu va mai putea să se ocupe de creșterea minorilor, instanța de control nu va interzice acestuia drepturile părintești, ca și pedeapsă accesorie. În ce privește pedeapsa accesorie precum și cea complementară aplicate inculpatului, instanța constată ca prin hotărârea pronunțată în cauza Hirst contra ##### Britaniei/06.10.2005, Curtea Europeană a drepturilor Omului a decis ca interzicerea generală și nediferențiată a dreptului de vot al deținuților, dacă este aplicabilă de drept tuturor deținuților condamnați ce se afla în executarea pedepsei, indiferent de durata pedepsei principale și independent de natura sau gravitatea infracțiunii pe care au comis-o și de situația lor personală, este incompatibilă cu articolul 3 din protocolul 1 la Convenția pentru Apararea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale. Obligatorietatea aplicării cauzei menționate de către autoritatea udecatorească română rezidă din aceea că prin Legea nr. 30/1994 a fost ratificată Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, în plus, prin art. 20 alin. (2) din Constituție se prevede că dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care ##### este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne contin dispoziții mai favorabile.

În același sens, se rețin și dispozițiile deciziei nr. LXXIV/2007 pronunțată de Înalta ##### de Casatie și Justitie în recurs în interesul legii, care a statuat că dispozițiile art. 71 C.p. referitoare la pedepsele accesorii se interpretează în sensul că, interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza I - c C.p. nu se va face în mod automat, prin efectul legii, ci se va supune aprecierii instanței, în funcție de criteriile stabilite în art. 71 alin. 3 C.p.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că în raport cu infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, natura acesteia și ceea ce denota ea despre personalitatea inculpatului, se impune a se interzice numai exercitiul drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a - de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electiv publice și lit. b, d și e c.pen ca pedeapsă accesorii și complementare.

Pentru toate aceste considerente, instanța de apel, în temeiul art. 379 pct. 2 lit.b c.pr. pen., va admite apelul declarat și va dispune în consecință.

Văzând și dispozițiile art. 192 alin.3 c.pr. pen.,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

-D E C I D E-

1.În temeiul art. 379 pct. 2 lit.a C.Pr.Pen. admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău, împotriva sentinței penale nr. ####/D/28.11.2011 a Tribunalului Bacău, cu privire la aplicarea dispozițiilor legale privind pedeapsa complementară, la conținutul pedepsei accesorii a interzicerii unor drepturi, la temeiul legal al contopirii pedepselor principale și complementare aplicate în cauză și la pedeapsa rezultantă de executat. Dispune desființarea sentinței penale mai sus menționată sub acest aspect.

Reține cauza spre rejudecare și în fond.

a.Stabilește în sarcina inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit. a teza a II, b și e C.Pen. pe o durată de 10 ani, pe lângă pedeapsa principală de 20 de ani închisoare, aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 174 alin.1, 175 alin.1 lit.c , art. 176 alin.1 lit c C.Pen.

b.Stabilește în sarcina inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit. a teza a II, b și e C.Pen. pe o durată de 8 ani, pe lângă pedeapsa principală de 10 de ani închisoare, aplicată pentru

săvârșirea infracțiunii prev. de art. 20 rap. la art. 174 alin.1, art. 176 alin.1 lit c C.Pen.

În temeiul art. 33 lit.a Cod penal,art. 34 lit.b C.Pen. și art. 35 C.Pen. contopește pedepsele aplicate pentru infracțiunile de la lit. a și b, pedeapsa de 3 ani închisoare, aplicată pentru art. 319 C.Pen. și, respectiv, 5 ani închisoare, aplicată pentru art. 321 alin.1 C.Pen., în pedeapsa cea mai grea de 20 ani închisoare și 10 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit. a teza a II, b și e C.Pen

Pedeapsă de executat :20 ani închisoare si 10 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin.1 lit. a teza a II, b si e C.Pen

Interzice inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 alin.1 lit. a teza a II, b și e C.Pen, în condițiile și pe durata prev. de art. 71 alin.2 C.Pen.

Înlătură aplicarea dispozițiilor legale privind contopirea pedepselor principale și, respectiv,a celor privind aplicarea pedepsei accesorii și a pedepsei complementare la pedeapsa rezultantă, din hotărârea primei instanțe.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate.

În temeiul art. 381 C.Pr.Pen. deduce în continuare detenția inculpatului, începând cu data de 28.11.2011.

În temeiul art. 383 C.Pr.Pen., corob. cu art. 350 alin.1 C.Pr.Pen. menține starea de arest a inculpatului.

În temeiul art. 192 alin. 3 C.Pr.Pen. cheltuielile judiciare avansate de stat, rămân în sarcina acestuia.

2. În temeiul art. 369 C.Pr.Pen., ia act de declarația apelantului inculpat #####, că înțelege să -și retragă apelul declarat împotriva aceleiași sentințe penale.

Dispune plata din fondurile MJ. către B.Av. Bacău a sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, reprezentând onorariu avocat oficiu.

În temeiul art. 192 alin.2 C.Pr.Pen., obligă inculpatul să plătească statului suma de 400 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică astăzi 07.02.2012.

PREȘEDINTE,

#####

JUDECĂTOR,

#####

GREFIER,

#####

Red.#####u M.

Red.##### C.C./ 08.02.2012.

Tehnored.####/09.02.2012

3 ex.